

תענית - פרק ב' משנה ז'

הקדמה: במשנה הקודמת מובא ההבדל שהיה בין אנשי משמר ואנשי בית אב בתעניות, ואגב משנה זו נשנית גם משנה שמדברת על ההבדל שהיה בין אנשי משמר לבין אנשי בית אב בכל ימות השנה.

אנשי משמר – אנשי אותו משמר

מותרים – מותר להם

לשתות יין – לשתות יין

בלילות – במשך הלילות

אבל לא בימים – אבל בימים אסור

ואנשי בית אב – והאנשים של אותו בית אב

לא ביום – אסור להם לשתות יין ביום

ולא בלילה – ואסור להם לשתות יין גם בלילה

הסבר: שתיי יין אסורים לעבוד במקדש והעבודה בלילות במקדש לא היתה מרובה ואין חשש שאנשי בית אב יזדקקו לעזרה של אנשי המשמר, וע"כ לאנשי המשמר יהיה מותר לשתות יין בלילות, אבל ביום שהעבודה מרובה ויתכן ויזדקקו לעזרתם של אנשי המשמר ע"כ אסורים אנשי המשמר בשתיית יין בלילות, ולגבי אנשי בית אב שעובדים במקדש הן ביום והן בלילה יהיו אסורים מלשתות יין ביום ובלילה.

דין נוסף:

אנשי משמר – אנשי אותו משמר

ואנשי מעמד – אנשים העומדים [כמו שחילקו את הכהנים לעשרים וארבע משמרות, והיות ובשעת הקרבת הקרבן היה בעל הבית עומד ליד ועושה תשובה שזה חלק בהקרבת קרבן, אבל בקרבנות ציבור אי אפשר שכלל הציבור יעמוד ליד הקרבן בשעת הקרבתו, לכן חילקו את הישראלים לעשרים וארבע מעמדות כדי שיעמדו ויתפללו בשעת הקרבת קרבן ציבור]

אסורין – אסור להם

מלספר – להסתפר [באותו שבוע שבא תורם]

ומלכבס – ולכבס בגדיהם [אלא היו צריכים להתכונן לפני שבא תורם ויכנסו למשמרתם כשהם נאים]

ובהמישי – וביום חמישי

מותרין – היה מותר להם [להסתפר ולכבס בגדיהם]

מפני כבוד השבת – לכבוד שבת